

Canada deel 10

We hebben nu wel de smaak te pakken van het reizen.

Mady bestelt de kleinste huurauto. Die hebben ze natuurlijk niet en derhalve krijgen wij voor dezelfde prijs een grotere, opnieuw een Pontiac. Tis maar dat jullie het weten, want dat gaat meestal zo.

We gaan voor 10 dagen naar Vancouver Island en eigenlijk is ons plan door te stomen naar het begin van Alaska. Al eerder is het plan de bodem ingeboord door Mady en Remco, zodat we de plannen aanpassen.

Deze keer word ik qua kleding goed uitgerust door Mady. Een winterjack waarvan de voering ook apart gebruikt kan worden als jas, een muts, sjaal, handschoenen en een warme trui.

Remco heeft voor de TomTom een Nederlandse versie gedownload. Op advies van Mady hebben we geen navigatiesysteem bij de huurauto genomen. Jaja, ze is economisch en slim, ons meisje.

Ze boekt voor twee dagen alvast een hotel in Victoria, zodat we niet direct op jacht hoeven te gaan naar een hotel.

Bij Tsawwassen nemen we de Ferry naar Victoria. Bij een hokje betalen we de ticket en daarbij wordt bepaald in welke rij we moeten wachten. Dat is op zich al een sensatie, want de meesten zetten de motor uit en gaan bij een belendend restaurant iets te drinken en/of te eten halen. Dat durven wij niet te doen, want we weten niet van te voren wanneer onze rij aan de beurt is om te embarkeren. De Ferry lijkt op een cruiseschip in het klein.. Aan boord een restaurant en verschillende verdiepingen met makkelijke stoelen. Ik ga buitendeks zitten en geniet van de bijna 3 uur

durende vaart. We passeren verschillende eilandjes, waarvan sommige onbewoond, althans voor zover ik die heb kunnen bekijken. Ik hoop dat ik dolfijnen te zien krijg die meestal in het kielzog mee zwemmen. Wanneer er omgeroepen wordt dat de bemanning stand by moet zijn voor de sloepen en dat ook de passagiers bij het minste

geringste alarm moeten slaan, denk ik aan de tragedie van de Titanic, romantisch als ik ben.....Hier gaat het gewoon om een standaard procedure, die bij aanvang van elke vaart wordt omgeroepen.

Deze dag begint met zon, uiteindelijk komt de bewolking opzetten. Ik zoek toch een ander plekje op waar ik in de luwte kan zitten. Peter is druk doende zoveel mogelijk vast te leggen op de gevoelige plaat, zodat ik bijna in mijn uppie van al dat moois heb genoten.

In Victoria is het met de TomTom een fluitje van een cent het hotel te vinden.

Wijzer geworden, lopen we de drukke straat af op zoek naar een Tim Hortons of Starbucks voor het ontbijt. Het hotel heeft zelfs een zwembad die al vroeg wordt gebruikt door een paar luidruchtige kinderen. Verder is er ook een sauna en

massageroom. In de hotelkamer weer het bekende koffiezetapparaat en de hele rimram, magnetron en koelkast.

Naar het hart van Victoria is het één rechte weg downtown en we parkeren de wagen in een van de vele parkeerplaatsen aan de haven.

Ik loop met opgetrokken schouders (vanwege weer de snijdende wind) en duiken het eerste het beste restaurant in voor een diner. Binnen is het heel gezellig. We melden ons bij de

balie en krijgen een plaats toegewezen. In een diepe mand krijgen wij iets voorgezet, nog voordat we een bestelling hebben geplaatst. Alles gaat heel gedisciplineerd. Een neemt de bestelling op, een ander brengt naderhand het bestek etcetera en komt later met het bestelde.

Peter is toch wel nieuwsgierig wat er in de mand zit en verbrandt daarbij haast zijn vingers. Gloeiend heet stokbrood als aperitief zonder kruidenboter overigens. Ik doe ook wild, want ik bestel mijn geliefde Marguerita. Het lijkt op siroop en er is weinig alcohol in te bespeuren. Ik geniet van het Spaanse eten. Buiten is het zachtjes gaan regenen en we doen nog een poging om een wandeling te maken langs de vele winkels in de buurt. Het blijft bij een poging en we gaan richting ons hotel.

Achter de ruitwischer van de auto ligt een papiertje en het zal wel reclame zijn, denken we. Ik bekijk deze goed, maar oh djee, het is een parkeerbon! Hoe kan dat nou? We zijn binnen het tijdbestek gebleven! Het is dat we een TomTom hebben, want op de terugweg worden we via een heel andere weg naar ons hotel gedirigeerd. Dat komt door de vele eenrichtingsverkeerswegen.

In onze hotelkamer bekijken we waarom we eigenlijk een parkeerbon hebben gekregen. Niet te filmen.....na nauwelijks 10 minuten aanvangstijd parkeren is die al uitgeschreven en er klopt geen bal van. Mogelijk in 'het' war heeft Peter de bovenzijde van het parkeerbonnetje omgekeerd voor de

voorruit gezet. Dat zal wel de oorzaak zijn van het misverstand. Ik wil toch wel die \$ 45,00 aan iets anders uitgeven!

Ik besluit de volgende dag deze bon aan te vechten en informeer bij de balie waar het politiebureau is. Deze is vlakbij ons hotel en te belopen.

Morgen is weer een andere dag en triest bekijk ik vanaf ons balkon hoe de regen nu met bakken uit de hemel valt.

Wordt vervolgd
Mila